

Verweerschrift

Betreft: bezwaarschriften van [5.1.2e] en [5.1.2e] [5.1.2e] Kievit 12b [5.1.2e] te Baarle-Nassau tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van 23 september 2021 tot het opleggen van een last onder dwangsom en het besluit van 3 januari 2022 tot het verlengen van de begunstigingstermijn.

Datum: 18 maart 2022

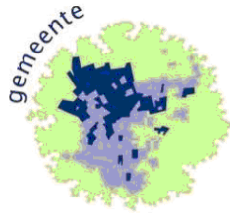
Geachte commissie,

Op 2 november 2021 ontvingen wij de bezwaarschriften van de heer [5.1.2e] en [5.1.2e] [5.1.2e]. De bezwaarschriften zijn gericht tegen de last onder dwangsom van 23 september 2021, opgelegd wegens bewoning van het recreatieverblijf aan de Kievit 12b [5.1.2e] in Baarle-Nassau in strijd met het bestemmingsplan. Daarnaast zijn door [5.1.2e] [5.1.2e] en [5.1.2e] bezwaarschriften ingediend tegen de verlenging van de begunstigingstermijn tot zes weken na het besluit op bezwaar van 3 januari 2022.

Chronologisch overzicht

Allereerst geven wij een chronologisch overzicht van de gebeurtenissen in het dossier:

- Vaststelling bestemmingsplan Buitengebied	16-06-2009
- Wijziging Beleid permanente bewoning uit 2005	27-11-2018
- Mailwisseling – verzoek om gesprek met burgemeester	25-02-2020
- Gesprek met burgemeester	09-06-2020
- Amendement gemeenteraad	08-07-2020
- Controle	05-08-2020
- Voornemen last onder dwangsom	24-09-2020
- Controle	15-10-2020
- Controle	09-11-2020
- Verzoek om gedoogbeschikking	19-11-2020
- Controle	07-01-2021
- Controle	03-02-2021
- Afwijzing verzoek gedoogbeschikking	24-02-2021
- Controle	29-03-2021
- Controle	08-09-2021
- Last onder dwangsom	23-09-2021
- Bezwaarschrift van [5.1.2e]	02-11-2021
- Bezwaarschrift van [5.1.2e] [5.1.2e]	02-11-2021
- Besluit verlenging begunstigingstermijn	03-01-2022
- Hernieuwd verzoek opschorting begunstigingstermijn	27-01-2022
- Pro-forma bezwaarschrift tegen verlenging begunstigingstermijn	08-02-2022
- Aanvulling gronden bezwaar [5.1.2e]	25-02-2022
- Aanvulling gronden bezwaar [5.1.2e]	25-02-2022
- Gronden bezwaar tegen besluit verlenging begunstigingstermijn	25-02-2022

Baarle-Nassau
Baarle-Hertog

Bezwaren en verweren

Onderstaand vatten wij de bezwaren beknopt en puntsgewijs samen. Vervolgens beschrijven wij schuingedrukt onze reactie.

5.1.2e

5.1.2e worden onderstaand aangeduid als 'bezwaarmakers'.

1. Bezwaarmakers zijn van mening dat het besluit onbevoegd is genomen, omdat de gemeenteraad aan amendement heeft aangenomen op 8 juli 2020. Volgens bezwaarmakers volgt uit het amendement dat met nieuwe handhavingszaken over permanente bewoning door het college pas op de plaats moet worden gemaakt in afwachting van een landelijke verruiming van mogelijkheden van bewoning van een recreatieverblijf.

Het amendement van het CDA betrof de perspectiefnota voor 2021. In de perspectiefnota werd aan de gemeenteraad voorgesteld om extra capaciteit voor de handhaving uit te trekken. Het ingediende amendement ging over het schrappen van deze extra capaciteit. De raad heeft het amendement aangenomen, hetgeen betekende dat de voorgestelde extra capaciteit voor handhaving werd geschrapt.

In de toelichting van het amendement staat als een van de redenen dat het CDA vindt dat de capaciteit moet worden gebruikt om de lopende handhavingszaken af te ronden. Dat is echter niet wat de gemeenteraad heeft besloten. De gemeenteraad heeft enkel besloten de handhavingscapaciteit voor permanente bewoning niet uit te breiden. De gemeenteraad kan ook niet besluiten dat er geen nieuwe handhavingszaken meer worden opgepakt. Dit is een bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders.

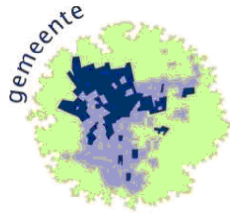
Bezwaarmakers kunnen uit het amendement dus niet afleiden dat er niet meer zal worden gehandhaafd op permanente bewoning of dat er geen nieuwe handhavingszaken meer worden opgepakt.

Wij merken nog op dat het bewuste amendement per abuis niet in het procesdossier is opgenomen. Daarom voegen wij het amendement als bijlage bij dit verweerschrift.

Het is bovendien een misvatting dat er door de wijziging van het Besluit omgevingsrecht door de landelijke overheid sprake zou zijn van legalisering van de bewoning van recreatiewoningen. In de eerste plaats is nog niet zeker of deze wetswijziging er komt. Er zijn meerdere kritische kanttekeningen bij het ontwerpbesluit geplaatst, onder meer door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

Daarbij geldt dat deze voorstellen de mogelijkheid verruimen om omgevingsvergunning te verlenen voor recreatiewoningen, indien de gemeente daarvoor kiest in haar beleid. Dit blijft een bevoegdheid discretionaire van het college. Op dit moment is er geen sprake van verruiming van de mogelijkheid van bewoning van recreatiewoningen. De gemeente zoekt wel naar andere oplossingen voor de woningnood.

Gelet hierop verandert het ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit omgevingsrecht niets aan ons standpunt in de lopende handhavingszaken over permanente bewoning.

Baarle-Nassau
Baarle-Hertog

2. Bezwaarmakers geven aan dat de belangenafweging in de last onder dwangsom ontbreekt of onvoldoende is. Bezwaarmakers vinden dat het college nimmer adequaat heeft gehandhaafd tegen permanente bewoning en zien daarin een bevestiging dat het college weinig belang heeft bij de handhaving. Bezwaarmakers zijn van mening dat hun belang om in het recreatieverblijf te wonen zwaarder weegt dan het belang dat het college heeft bij handhavend optreden.

In geval van een overtreding van het bestemmingsplan geldt een beginselplicht tot handhaving. Het algemeen belang is gediend met handhaving van bestemmingsplanregels, omdat dat nodig is om een goede ruimtelijke ordening te waarborgen. Wij vinden het bovendien belangrijk om te handhaven op permanente bewoning. In ons Beleidsplan Vergunningen, Toezicht & Handhaving 2020-2024 Baarle-Nassau wordt het zonder omgevingsvergunning en in strijd met ruimtelijke regels '(onrechtmatig) bewonen als zeer hoge handhavingsprioriteit aangemerkt. Recreatieparken moeten beschikbaar blijven voor recreatief gebruik. Als wij niet zouden handhaven op bewoning op recreatieparken, zou op korte termijn het overgrote deel van het recreatiepark worden bewoond. Dat is onwenselijk, want dat doet afbreuk aan het recreatieve karakter van de locatie. Het is op een recreatiepark beter recreëren tussen andere recreanten dan tussen allemaal bewoners.

Voor zover uw commissie van mening is dat de belangenafweging in de last onder dwangsom onvoldoende is beschreven, willen wij deze tekortkoming in het besluit op bezwaar herstellen met bovenstaande argumentatie.

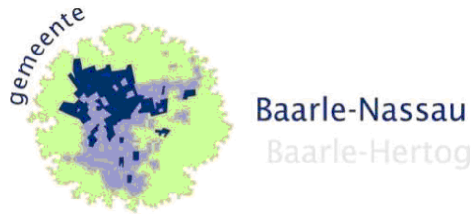
3. Bezwaarmakers geven aan dat in de last onder dwangsom onvoldoende onderzoek is gedaan naar legalisatiemogelijkheden. Bezwaarmakers wijzen daarbij op ontwikkelingen in de landelijke politiek over mogelijke verruiming van mogelijkheden voor bewoning van recreatieverblijven.

Zoals aangegeven bij de beantwoording van bezwaargrond 1, is er op dit moment geen sprake van verruiming van de mogelijkheid van bewoning van recreatiewoningen. De gemeente zoekt wel naar andere oplossingen voor de woningnood, maar vindt het toestaan van bewoning op recreatieparken onwenselijk. Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State volstaat in beginsel voor het oordeel dat geen concreet zicht op legalisering bestaat, dat het college niet bereid is een vergunning te verlenen.

4. Bezwaarmakers zijn van mening dat het besluit onvoldoende gemotiveerd is. In het bijzonder zijn bezwaarmakers van mening dat er een aantal bijzondere omstandigheden zijn die maken dat het college van handhaving had moeten afzien, namelijk de coronacrisis, het amendement van de gemeenteraad en het woningtekort.

Wij zijn van mening dat deze omstandigheden niet zodanig bijzonder zijn, dat dit reden is af van de beginselplicht tot handhaving af te zien.

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in een uitspraak van 20 januari 2021 aangegeven dat niet is gebleken dat de beperkingen die de coronamaatregelen met zich meebrengen zodanig zijn, dat sprake is van een bijzondere omstandigheid waardoor van handhaving moet worden afgezien.¹ Bovendien is er ten tijde van het schrijven van dit verweerschrift geen sprake meer van beperkingen als gevolg van de pandemie. Alle beperkende maatregelen zijn door de landelijke overheid ingetrokken.

Over het amendement hebben wij bij de beantwoording van bezwaargrond 1 al gereageerd.

Ook de krapte op de woningmarkt is volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State geen bijzondere omstandigheid om van handhaving af te zien. In dat geval zou immers iedereen die stelt geen andere woonruimte te kunnen vinden in een recreatieverblijf mogen gaan wonen, zonder dat de gemeente dan handhavend kan optreden. Dat is, zoals onder punt 2 van dit verweerschrift toegelicht, onwenselijk.

5. Bezwaarmakers zijn van mening dat sprake is van misbruik van bevoegdheid. Ze wijzen erop dat er in het verleden brieven naar de gemeente zijn gestuurd over permanente bewoning op De Kievit, maar dat daar nooit iets mee is gedaan. Er zijn sindsdien alleen maar meer gevallen van permanente bewoning bij gekomen.

De gemeente is actief met de handhaving van permanente bewoning, en heeft op de Kievit tientallen dossiers in behandeling. Niet alle dossiers leiden tot het opleggen van een last onder dwangsom. Regelmatig is een voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom al voldoende en wordt de bewoning beëindigd gedurende de handhavingprocedure.

Omdat er veel gevallen van permanente bewoning zijn, is het voor de gemeente niet mogelijk om alle gevallen van bewoning van recreatiewoning tegelijkertijd te handhaven. Daar heeft de gemeente simpelweg de capaciteit niet voor.

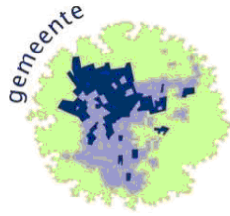
Uit jurisprudentie van de Raad van State volgt dat prioritering is toegestaan. Zoals blijkt uit onder meer de uitspraak van 1 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1425, onder 13.1, dat prioriteringsstelling is toegestaan om in het kader van doelmatige handhaving onderscheid te maken in de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan de handhavingstaak.

Het accent van de handhaving van de permanente bewoning ligt bij het zoveel mogelijk voorkomen van nieuwe gevallen van bewoning. Daardoor kan het gebeuren dat procedures waarin eerder een voornemen is gestuurd op een later moment worden voortgezet dan recentere gevallen van bewoning. Het is belangrijk dat nieuwe gevallen van bewoning worden voorkomen of tegengegaan. Dit heeft een ontmoedigend effect en dus een preventieve werking. Om zoveel mogelijk gevallen van permanente bewoning tegen te gaan start de gemeente zodra zij kennisneemt van (nieuwe) gevallen van bewoning van een recreatiewoning een handhavingprocedure. Dat is ook bij bezwaarmakers gebeurd nadat zij zich in de Basisregistratie Personen (BRP) hebben ingeschreven.

De gemeente gaat vanwege privacyaspecten niet in op de afzonderlijke dossiers.

Over de voorbeelden die bezwaarmakers noemen kunnen wij enkel zeggen dat deze allemaal op de handhavinglijst staan. Enkel als de bewoning is beëindigd, wordt een adres van de lijst verwijderd. In geen enkel van de genoemde gevallen is afgezien van handhaving. De voortgang van de afzonderlijke dossiers kan uiteenlopende redenen hebben. In het ene geval hebben wij de bewijslast bijvoorbeeld eerder rond dan in het andere geval.

Vanaf december 2018 tot heden zijn 12 lasten onder dwangsom wegens permanente bewoning opgelegd. In een deel van die periode is wegens strenge coronamaatregelen bovendien terughoudend gehandhaafd. Daarnaast zijn er ook nog meerdere voornemens gestuurd en zijn er overtredingen beëindigd. Ook zijn er nog vele lopende onderzoeken bij recreatieverblijven, maar zijn er nog meer controles nodig. De stellingen van bezwaarmakers dat de gemeente niet of nauwelijks

Baarle-Nassau
Baarle-Hertog

handhaaft op permanente bewoning klopt dus niet. Dit blijkt ook uit alle informatie die we naar aanleiding van de honderden Wob-verzoeken van bezwaarmakers aan hen hebben verstrekt. Er is geen sprake van misbruik van bevoegdheid bij de handhaving van de permanente bewoning door bezwaarmakers.

6. Bezwaarmakers zijn van mening dat sprake is van willekeur, omdat bij hen wel handhavend wordt opgetreden en zij van mening zijn dat dit bij anderen niet gebeurt. Bezwaarmakers verwijzen naar meerdere andere gevallen van permanente bewoning op De Kievit.

Op dit punt is al gereageerd bij bezwaargrond 5.

7. Bezwaarmakers zijn van mening dat sprake is van schending van het vertrouwensbeginsel. Door het amendement van de gemeenteraad en het feit dat handhaving na brieven over permanente bewoning in andere gevallen uitbleef, zijn bezwaarmakers van mening dat zij erop mochten vertrouwen dat er tegen hen ook niet handhavend zou worden opgetreden.

Bij de beoordeling van een beroep op het vertrouwensbeginsel moeten drie stappen worden doorlopen:

- a. *Er moet aannemelijk worden gemaakt dat van de zijde van de overheid toezeggingen of andere uitlatingen zijn gedaan of gedragingen zijn verricht waaruit de betrokkene in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht afleiden of en zo ja, hoe het bestuursorgaan in een concreet geval een bevoegdheid zou uitoefenen.*
- b. *Kan die toezegging aan het bevoegd gezag worden toegerekend*
- c. *Wat is de betekenis van het gewekte vertrouwen?*

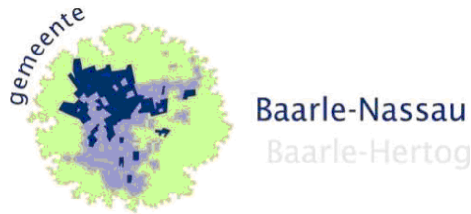
In dit geval kan niet aannemelijk worden gemaakt dat er een toezegging is gedaan. Zoals onder punt 1 van dit verweerschrift beantwoord kan uit het amendement van de gemeenteraad geen toezegging van het college worden afgeleid. Dat handhaving volgens bezwaarmakers in andere situaties uitbleef, wat daar ook van waar is, wil niet zeggen dat een ieder dan illegaal op een recreatiepark mag gaan wonen. Er is door het college wel degelijk continu gehandhaafd op permanente bewoning van recreatieverblijven, maar met onvoldoende capaciteit om alle illegale situaties gelijktijdig aan te pakken.

Wij zijn van mening dat het beroep op het vertrouwensbeginsel niet slaagt.

8. Bezwaarmakers zijn van mening dat sprake is van rechtsongelijkheid. Zij wijzen opnieuw naar andere situaties waarin lange tijd niet handhavend wordt opgetreden, terwijl zij wel een last onder dwangsom hebben ontvangen.

Op dit punt is al gereageerd bij bezwaargrond 5.

9. Bezwaarmakers zijn het bij nader indien niet eens met de verlenging van de begunstigingstermijn tot zes weken na het besluit op bezwaar, zoals beschreven in ons besluit van 3 januari 2022. Als bezwaarmakers na het besluit op bezwaar geen beroep instellen, hebben zij slechts zes weken om de overtreding te beëindigen. Zij hebben daarom op 27 januari 2022 een hernieuwd verzoek tot verlenging van de begunstigingstermijn ingediend en wel tot zes maanden na het besluit op bezwaar.

De begunstigingstermijn is op verzoek van bezwaarmakers opgeschort tot zes weken na het besluit op het bezwaarschrift. Het verder verlengen van de begunstigingstermijn tot zes maanden na het besluit op bezwaar vinden wij op dit moment in de procedure niet wenselijk. Op grond van vaste jurisprudentie mag een begunstigingstermijn niet langer zijn dan nodig om de overtreding te beëindigen. De last onder dwangsom dateert van 23 september 2021. Tegen de tijd dat de begunstigingstermijn verstrijkt na het nemen van het besluit op bezwaar, zijn er circa acht maanden verstreken. Die begunstigingstermijn achten wij reëel. Ook gedurende de bezwaarprocedure kunnen bezwaarmakers actie ondernemen om de overtreding te beëindigen.

Bezwaarmaker heeft per e-mail op 25 februari 2020 aangegeven:

‘Tot slot heb ik u aangegeven dat ik mij op korte termijn wil laten inschrijven. Daar zal dan wel een procedure van komen. Anders dan de meesten op het park wil ik juist zo’n procedure en zal dan ook alles in het werk stellen om die procedure te laten voortduren.’

Bezwaarmaker heeft dus willens en wetens voor een illegale situatie gekozen.

Wij zijn gelet op bovenstaande niet van plan in te stemmen met het verzoek van bezwaarmakers van 27 januari 2022 om de begunstigingstermijn te verlengen tot zes maanden na het besluit op bezwaar.

Conclusie

Gezien het bovenstaande zijn wij van mening dat het besluit zorgvuldig en op juiste gronden is genomen. Wij verzoeken de commissie te adviseren het bezwaar ongegrond te verklaren.

Namens het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Baarle-Nassau,

5.1.2e

Dit document is digitaal verzonden en daarom niet ondertekend

Bijlage: amendement van de gemeenteraad van 8 juli 2020